

Carlsen-Skiødt: Det forekommer mig, at naar man læser dette Lovforslag, vil man ikke kunne se bort fra det gamle Ord-sprog om, at Hensigten skulde hellige Midlet. Det vil ses af Lovforslagets Ordlyd, at man vil være godgørende med de Penge, der kommer ind gennem Spillegalskaben, om man kan sige det saaledes, benytte dem til Fordel for Grønland og den slunkne Finanskasse. Jeg tror nu, Staten gør klogt i aldrig at spekulere i Menneskenes daarlige Lidenskaber.

Nu ved jeg godt, man siger — og det er ogsaa blevet sagt fra denne Talerstol —, at Rigsdagen ikke skal moralisere. Det skal Rigsdagen maaske ikke; men jeg vil dog mene, at de Love, som den gennemfører, maa hvile paa et moralsk Grundlag, hvis de overhovedet skal have nogen Berettigelse i et kristent Land. Og her er da Spørgsmaalet, om en Lov som denne kan siges at gøre det, her, hvor Staten spekulerer i Folks Lyst til at spille. Man har Forbud mod Hasardspil og meget andet Spil; men Staten kan frit opildne Menneskene til at spille i Lotteriet, skønt den ved — hvad Menneskene ogsaa burde vide, men tit glemmer —, at det for de allerfleste kun er Tab.

Jeg tror ikke, man skal holde Prækeners herfra, men det maa dog være den stærke Understrøm, at det er de moralske Begreber, der hævdes og er grundlæggende ved Lovgivningen. Jeg vil i denne Forbindelse gerne gøre opmærksom paa, at en stor Række af de højeste Kulturstater ikke har givet Tilladelse til saadant Lotterispil.

Nu vil man maaske sige, at om der er 20 000 Lodder flere eller færre, kan i og for sig være ligegyldigt. Ja, i Princippet er det selvfølgelig ligegyldigt; men det er ikke ligegyldigt, om der er 20 000 Mennesker flere, der drages ind i en afgjort Tabsforretning, eller der er 20 000 Mennesker, der holdes udenfor.

Den sidste ærede Taler nævnte, at man har nedlagt Koloniallotteriet. Det er rigtigt, og det betragter jeg som en Vinding for Befolkningen. Man skal lære Befolkningen at arbejde paa en solid og nøgtern Maade og ikke spekulere i at erhverve sig Værdier ved Spil. Men fordi man har nedlagt Koloniallotteriet, er der dog ikke absolut Nødvendighed for at udstede flere Lodder i Klasselotteriet, og, som jeg sagde før, jo flere Lodder der er til Raadighed, desto flere Mennesker vil der blive draget ind i Spillelidenskaben.

Hvis jeg skulde sige det meget skarpt,

saa staar man her over for dette, at Staten som saadan kan tage som Motto for denne Maade at arbejde paa: at de mere kloge narrer de mindre kloge. Jeg maa straks sige, at jeg ikke vil kunne stemme for det foreliggende Lovforslag, og jeg fraraader, at det gennemføres.

Finansministeren (H. P. Hansen):

Jeg takker Ordførerne for de 4 store Partier for den Tilslutning, de har givet til det foreliggende Lovforslag. De ærede Ordførere har udtalt deres Tilfredshed med, at en Del af den Indtægt, der vil indkomme ved Forøgelsen af Antallet af Lodsedler, anvendes til Formaal, der vedrører Grønland. Det ærede Medlem Hr. Julin gik videre og ønskede overvejet i Udvalget, om ikke en vis Del af det indkomne Beløb kunde anvendes til andre kulturelle Formaal. Jeg vil dertil sige, at jeg paa dette Punkt egentlig er enig med det ærede Medlem Hr. Korsgaard, som mener, at man ikke ved en Lov som denne skal udstykke den eventuelle Gevinst til flere forskellige Formaal. Paa Finansloven afgøres der, hvad der i det enkelte Tilfælde skal gives til dette eller hint, og for saa vidt Staten har Penge dertil, vil Rigsdagen kunne vedtage en Beslutning derom.

Naar man har gjort en Undtagelse i dette Tilfælde og har nævnt Grønland, har det sin særlige Aarsag. Da Koloniallotteriet i Henhold til den bestaaende Lov skulde ophæves, var man fra flere Sider interesseret i at faa en Fornydelse af Koncessionen, og man anførte herunder, at for saa vidt denne Fornydelse blev givet, vilde man stille en vis Del af Overskuddet til Raadighed for Forskninger paa Grønland. Det er givet, at mange blev interesseret i en Fornydelse af Koloniallotteriet, naar man derigennem ogsaa kunde skaffe Midler til Veje til dette besteme Formaal; men man mente fra Regeringens Side, at Koloniallotteriets Tid burde være omme.

Man kan drøfte, hvorvidt det er rigtigt at spille i Lotteri eller ikke; men man mente, at skal man endelig have Adgang til at spille i Lotteri, saa burde det ikke være ved, at man havde saa mange Lotterier som muligt, men derved, at det gamle Lotteri, Klasselotteriet, blev i Stand til at efterkomme den Trang til at faa en Lodsedel, som der nu engang er i Befolkningen. Ud fra dette mente man, at det Formaal, som var paaapeget til Begrundelse for en Fortsættelse af Koloniallotteriet, rimeligt kunde opfyldes ved at